

købe mælk og fløde. Denne bestemmelse, der vil kunne være en vis begrænsning i den principielt frie adgang til at handle med mælk og fløde, er fundet nødvendig, idet det må antages, at et stort antal levnedsmiddelbutikker vil ønske at optage forhandling med mælk og fløde, og dette kan befrygtes at medføre en væsentlig stigning i engrosmejeriernes distributionsomkostninger.

Ved overgangsperiodens udløb ophæves kommunalbestyrelsens pligt til at fastsætte detailpriser for mælk og fløde, idet det under de nye konkurrenceforhold er anset for unødvendigt, at kommunerne har indseende med prisfastsættelsen.

Lovforslaget svarede i alt væsentligt til et udkast til ny mælkelov, der var udarbejdet af det af handelsministeren i 1965 nedsatte mælkeudvalg, dog at det med hensyn til fastsættelse af detailpriser efter overgangsperiodens udløb svarede til indstillingen fra et mindretal på 3 medlemmer i udvalget.

Loven medfører ingen principielle ændringer i de hidtidige regler for engroshandelen med mælk og fløde, idet det nævnte ministerielle mælkeudvalg endnu ikke har overvejet engroshandelens fremtidige stilling.

Om baggrunden for de foreslåede ændrede regler redegjorde *handelsministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget bl. a. for den hidtidige lovgivning og det stedfundne kommissionsarbejde.

Det hedder videre i fremsættelsen:

„Baggrunden for det foreliggende forslag må ses dels i den liberalisering, der er sket ved næringslovsrevisionen i 1966, dels i en hastig udvikling på en række forskellige områder inden for de sidste 10 år, og jeg skal fremdrage en række af de karakteristiske og betydningsfulde træk i udviklingen:

Der er sket en væsentlig strukturforandring inden for detailhandelen med levnedsmidler i retning af større butiksenheder med et bredere varesortiment. Den omstændighed, at mælk nu i stor udstrækning sælges i engangsemballage på samme måde som mange andre levnedsmidler, har bevirket et pres fra forbrugernes side i retning af at kunne forsyne sig med mælk i selvbetjeningsbutikker. Et tilsvarende pres udøves i øvrigt fra detailhandelens side, men disse ønsker støder under den gældende mælkelovgivning an mod den begrænsning i detailmælkehandelens varesortiment, som er en del af den gældende mælkeordning.

Ved de nye indenrigsministerielle bestemmelser, der trådte i kraft den 1. oktober 1967, er der indført landsomfattende bestemmelser om mælkeprodukters kvalitet, distribution og opbevaring, og disse bestemmelser har nu overalt i landet tilvejebragt det